

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 376.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999088464/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

I vel arbejdet saa stærkt for i saa mange Aar, naar det ikke var for at voide en stor Forandring?»

»Det var i hvert Fald ikke paa en stor Forandring for mig selv, jeg arbejdede. Den havde jeg naaet, før mine Arbejds-Aar begyndte. Men jeg har gjort det Arbejde, som hørte til min Bestilling. Jeg var jo bleven Doktor i den hellige Skrift efter min Foresattes Befaling. — — Men jeg er for Resten kommen til at længes efter en stor Forandring nu paa det sidste, nemlig at dø og opstaa til evigt Liv.«

»Jeg vilde ogsaa gjerne dø,« sagde Tilio meget lavmælt.

»Det tænkte I ikke paa for fem Aar siden. Hvad vilde I saa derved opnaa nu?»

»Ja — — slippe for at leve.«

»Nogen Forandring er der nok alligevel skeet med jer, kan jeg forstaa. Har I saa ogsaa mærket, at det var godt, om man kunde faa sin Skyld forladt?»

»Ja,« sagde Tilio og brast i Graad.

»Har I noget, I vil skrive for mig, saa siig kun frem. Jeg skal tie.«

Nu fortalte Tilio om Manden i Siemerode og om Jomfru Anna von Gehofen. — Det tog ham lang Tid.

»Det er blevet blodigere, end jeg havde ventet,« sagde Doktor Luther, da Tilios Beretning var til Ende. »Men dog ogsaa mere renfærdigt, end jeg havde turdet haabe, da jeg først lærte jer at kjende som Ven af Ridder Franz von Hohenwaldau.«

»Men hvad skal jeg gjøre for at faa Fred?» stammede Tilio hastigt. »Jeg vil gjøre alt, — jeg vil helst dø. Hvad skal jeg gjøre overfor Gud og Mennesker?»

»I skal bede Gud om Tilgivelse for Jesu Kristi Skyld. — Overfor Mennesker skal I vist intet gjøre.«

»Men jeg skylder jo at tage min Straf som Morder.«

»Hvis I melder jer til Landets Øvrighed her, faar I vist ingen Straf. Den blev alle eftergivet — efter Oprøret — som ikke blev grebne med Vaaben i Haand. Saaledes skete det i Kurfyrstendømmet — og efter *mit* Raad. — Der vil jere to Forbrydelser falde ind under. — — Men vær nu i hvert Fald vis paa, at Guds Tilgivelse har I, naar I beder ham derom i hans enbaarne Søns Navn. Saa har I naaet den første store Forandring, saa har I evig Fred, som ikke kan tages fra jer. Nager Samvittigheden jer endda — thi det er slet ikke sagt, at Guds Fred altid befrier for Samvittighedens Bid,